

Neden Kopsun Kıyamet

– Elif TUĞRUL · 12 Kasım 2011

NEDEN KOPSUN KIYAMET

Dünyanın terazisi gittikçe oynamakta. Her şey yavaş yavaş altüst oluyor. Kedilerin artık farelerden korkması gibi. Belki de bir süre sonra sokakta kediler yerine fareler –kediler kadar büyük fareler– dolaşmaya başlayacak. İnsanlar artık onlardan iğrenmek yerine, doğal karşılamaya başlayacaklar olan biteni ya da korkudan kimse kapı pencere açamaz olacak. Belki de evden bile çıkamayacaklar. Zaten çıkmaları da gerekmeyecek bir süre sonra. Çünkü amaçlar tükenmiş olacak, insan gücü de işe yaramayacak artık.

Evler boş tek bir arazi bile bırakmayacak. Ev bile değil gökdelenler saracak bütün dünyayı. Hayvanlar sadece suda ve gökte var olacak ya da insanlarla iç içe sürdürecekler yaşamı. Dünya insan, bitki, hayvan dengesini yitirip sadece bir yığınlar maketi haline gelecek. İnsanlar yerine makineler iş görecektir. Önceden inşaatçıların beton dökmesi günlerce sürerken, bugün kısa bir sürede yapılıp olması gibi. Her işi makine ve robotlar yapacak. Yığınlar dünyasında ise insan yatmaktan başka bir şey yapamayacak. Kulelerde pinekleme insan dengesini de dünyanınki gibi mahvedecek. Çocukların şimdilerde ebeveynlerinin oynadığı oyunları bilmemesi gibi. Bugün iletişimden yoksunlaşmaya başlayan yeni nesil yarın iletişimi unutacak. Maket dünyanın maket insanları olacak.

İşte dünya ve insanın böyle bir çıkmaza girmesi, dünyanın anlamsızlıklar dünyasına dönüşmesi, hayatın boşluk olması sonucu kıyamet sadece bir çıkış kapısı olacak. O gün insan kıyamete dair hiçbir üzüntü, keder hissetmeyecek belki. Belki o gün ferahlık gelecek yapay dünyanın gökyüzüyle buluşması ile. O gün insanlar dünyayı görecek belki. Belki o gün ilk kez derin bir nefes alabilecek insan -aldığı son nefes olsa bile-. O gün alınan nefes zaten verilmek istenmeyecek belki de.

İşte denge, işte dünya, hiç çıkmasın diyenin gelir bugünler yarına.